

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 4. An Pupillus vel minor tenetur solvere pecuniam, quam sine consensu
tutoris, vel curatoris mutuam accepit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

venditorem actione civili ad tradendam mercem pro pretio constituto. Sed si venditor pupillo mercem tradidit non accepto pretio, potest reperere mercem suam, & pupillus tenetur in conscientia eam restituere, nam nemo licet locupletari potest cum alterius injurya, vel jactura, ex reg. Jur. 48. in 6. quod si dolo vel culpâ pupilli restradita perierit, eam solvere cogitur, l. 1. ff. depos.

Quæ autem dicta sunt de pupillo, eadem dicta intelligantur de minore contrahente sine consensu curatoris sui: nam curator non minus datur rebus minorum administrandis, quam tutor rebus pupillorum: unde minor habens curatorem pupillo quoad bona, & contractus æquiparatur.

Q. 4. An Pupillus, vel minor tenetur solvere pecuniam, quam sine consensu tutoris, vel curatoris mutuam accepit?

Resp. Tenetur, si eam in usus necessarios, vel utiles impenderit, ex L. 1. ff. de auctor. Et consensu tutori ibi: naturaliter obligabitur, in quantum locupletior factus est. Ex pecunia autem in tales usus consumpta factus est ditior, nam tantumdem suis rebus pepercit. Et verò ini-
quum est, quemquam locupletari cum damno alterius maxime bona sive mutuantis. At non tenetur si eam in usus inutiles consumpsit: quia leges nolunt cum ulla modo obligari,

ne ejus bona inutiliter consumantur, ex I. cit.
& I. 59. ff. de oblig. &c. ibi: *Pupillus mutuam pecuniam accipiendo, nequidem jure naturali obligatur.* Excipe nisi mutuans bona fide putaverit pupillum eam pecuniam impendere velle in suam utilitatem; nam tunc naturalis aquitas solutionem exigit: nec lex intendit privare debito alterum bona fide procedentem, & gratificari volentem.

PARS II.

De Contractibus in specie.

CAPUT PRIMUM.

De Promissione.

Q. I. *Quid est promissio?*

Resp. *Q* Est actus voluntatis exterius expressus, (nam de promissione facta homini hic agitur) quo quis se obligat alteri ad aliquid: sive est deliberata fidei obligatio facta alteri de re aliqua licita, & possibili. Duplex est, nempe onerosa, qua onus alteri vicissim imponitur, unde pertinet ad alios contractus; & gratuita, qua nullum onus alteri imponitur. Si promissio fiat certâ verborum formulâ, qua unus rogat, & alter promittit, dicitur stipulatio: